

[Annette Just]

men vi siger, at der er så stort et flertal i Folketinget, at det er en selvfølge, at regeringen skal bruge den som udgangspunkt på disse to regeringskonferencer.

Men jeg vil også slå fast, at der er utrolig meget i principperne i dagsordenen, som Fremskridtspartiet er enig i. Vi kommer selv med et forslag til ændringer. Det nåede ikke at komme med, fordi regeringen havde indgået et forlig med Socialdemokratiet, og det er bare ærgerligt, men jeg håber og tror, at regeringen vil læse det, vi har skrevet, og måske sige: Hovsa, det kan godt være, at Fremskridtspartiet i virkeligheden ligger meget nærmere os, end vi gik og troede.

Men der er nogle ting i memorandummet, som vi absolut ikke kan lide, og hvis man nu skal starte med det negative, så kommer der så meget positivt bagefter. Vi synes helt ærligt, at det er selvmodsigende, når man under den sociale dimension i punkt 2 begynder med at sige, at en række fundamentale principper bør traktatfæstes, hvorefter man nævner en masse, nemlig social tryghed, beskyttelse på arbejdspladser, erhvervs sygdomme, og jeg ved ikke hvad, og man så siger: Det bør endvidere fastslås, at subsidiaritetsprincippet er væsentligt på dette område. Man kan da ikke først lave detaljerede regler og sige værsgo, dette er gældende for hele EF, og så bagefter sige: men i øvrigt kan det enkelte land selv bestemme, som det har lyst til. Det er en af de ting, vi ville have lavet om, hvis vi havde haft en mulighed for det, men den fik vi jo ikke rigtig.

Noget andet, som vi er meget stærk modstander af, hvilket heller ikke vil komme bag på nogen, er den skattepolitiske beslutning, man pludselig har truffet om, at udveksling af kontrolplysninger og gensidig bistand på skatteområdet skal effektueres. Selvfølgelig kan Fremskridtspartiet ikke gå ind for den slags, lige så lidt som vi synes, at man skal indføre minimumssatser for både indkomstbeskatning, moms og afgifter. Vi synes nærmere, at man burde råbe et højt hurra for enhver stat, der ville fjerne disse pestilenser så meget som muligt.

Men det bevirker ikke, at vi ikke er enige i principperne i dette memorandum. Vi er enige om, at der skal skatte- og afgiftsharmoniseres, og at der skal passes på miljøet. Jamen der er da intet, der er vigtigere for hele Europa – jeg kan se, at også SF begynder at spidse ører – end at vi

laver en samlet miljøindsats på europæisk plan og derved holder op med at lave en decentraliseret kæmpeindsats lige i Danmark, som ikke virker en disse, hvis ikke vi har resten af Europa med.

Noget andet, som jeg føler det er utrolig vigtigt at få med, er at få fjernet al den erhvervsstøtte, der er inden for EF. Det gælder både national erhvervsstøtte og EF-erhvervsstøtte. Det er ikke noget nyt, men det er væsentligt netop på nuværende tidspunkt, hvor vi ved at GATT-forhandlingerne er ved at bryde sammen, fordi der er enkeltlande i EF, som siger nej til at fjerne erhvervsstøtte til landbruget. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal bygge hele EF op på, at vi tager fra nogen og giver til nogen andre. Det er markedsprincippet, der skal virke. Det er de frie erhverv, vi skal have indført. Vi skal ikke have, som man havde i Sovjetunionen med så skrækelige resultater, en centralstyret erhvervsorganisering.

Det er det, som EF har bygget op omkring landbruget og for den sags skyld også fiskeriet.

Derfor vil vi gå imod det så godt, vi kan, og vi støtter regeringen i dens bestræbelser på i det mindste at nedsætte den erhvervsstøtte, der gives til landbruget på nuværende tidspunkt.

Men der er ét sted inden for landbruget – og det vil jeg gerne gentage her i dag – hvor vi er nødt til fra dansk side i særdeleshed at sikre en, jeg er lige ved at sige blokade af det fri markeds økonomi, og det, jeg tænker på, er transport af levende dyr over grænsen, for vi må ikke være blinde for, at vi i Danmark har en så høj standard, at vi kan sælge over hele verden af vores animalske produktion. Vi vil ikke være med til, at det skal være så frit, at vi også ødelægger noget for hinanden, og det, jeg i virkeligheden siger, er, at det skal være frit, men under ansvar. Det kan vel heller ikke være noget helt nyt.

Endvidere skal vi holde op med vores kvotemani, og hvis jeg bliver ved landbrug og fiskeri, tør det nok antydes, at vi elsker at lave kvoter, at vi elsker centralstyring i stedet for den fri markedsøkonomi. Det er vigtigt, at vi holder os for øje, at det er det europæiske økonomiske fællesskab og det fri marked, vi er ved at bygge op.

Et andet spørgsmål, som jeg føler der virkelig er behov for at vi tager en stor debat om, hvis ikke i dag så i hvert fald siden hen, er indvandringen til EF. Jeg ved godt, at de elleve af EF-